

سُورَةُ

الْحٰكِمَاتِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

صَّ وَالْفَرَّءَ اِنْ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾ بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِي عِزَّةٍ وَّشِقَاقٍ ﴿٢﴾
 كَرَاهِلِكَا مِيْنَ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ فَنَادَ اَوْ اٰلَاتٍ حِيْنَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾ وَّعِجُوْا
 اَنْ جَاةٌ هُمْ مُّسْتَدْرِئُوْنَ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا سِحْرٌ كَذٰبٌ ﴿٤﴾
 اَجْعَلِ الْاِلٰهَةَ الْبِنٰهًا وَّجِدًا اِنَّ هٰذَا الشَّيْءُ عَجَابٌ ﴿٥﴾ وَاَنْطَلِقُوا لَمَلًا
 مِنْهُمْ اَنْ اَمْشُوا وَاَصْبُوْا وَاَعْلَى الْهَيْكَلِ اِنَّ هٰذَا الشَّيْءُ يُّرَادُ ﴿٦﴾
 مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي الْمَلَاةِ الْاٰخِرَةِ اِنْ هٰذَا اِلَّا اَخْتِلَاقٌ ﴿٧﴾ اَنْزِلْ
 عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِيْ بَلْ لَمَّا يَدُوْا عَذَابٍ
 ﴿٨﴾ اَمْرَعِنْدَ هَرَجْرَجٍ اِنْ رَحْمَةً رَّبِّكَ الْعَزِيْزِ الْوَهَّابِ ﴿٩﴾ اَمْ لَهُمْ
 مُّلْكُ السَّمٰوٰتِ وَاَلْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْاَسْبَابِ ﴿١٠﴾
 جُنْدٌ مَا هٰذَا لَكَ مَهْرُوْمٌ مِّنَ الْاَحْزَابِ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمٌ
 نُّوحٌ وَّعَادٌ وَّقُرْعٰوْنٌ ذُو الْاَوْنَادِ ﴿١٢﴾ وَاْتَمُوْا قَوْمٌ لُّوطٍ وَّاَحْبٰبُ
 لَيْكَةِ اُولٰٓئِكَ الْاَحْزَابُ ﴿١٣﴾ اِنْ كُلِّ اِلَّا كَذَّبَ الرَّسُوْلُ
 فَحَقَّ عِقَابٌ ﴿١٤﴾ وَاَمَّا يَنْظُرُ هٰنُوْلًا اِلَّا صِيْحَةً وَّجِدَةً مَّا لَهَا
 مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾ وَقَالُوْا رَبَّنَا عَجَلْنَا لَنَا وَقَطَنَّا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾

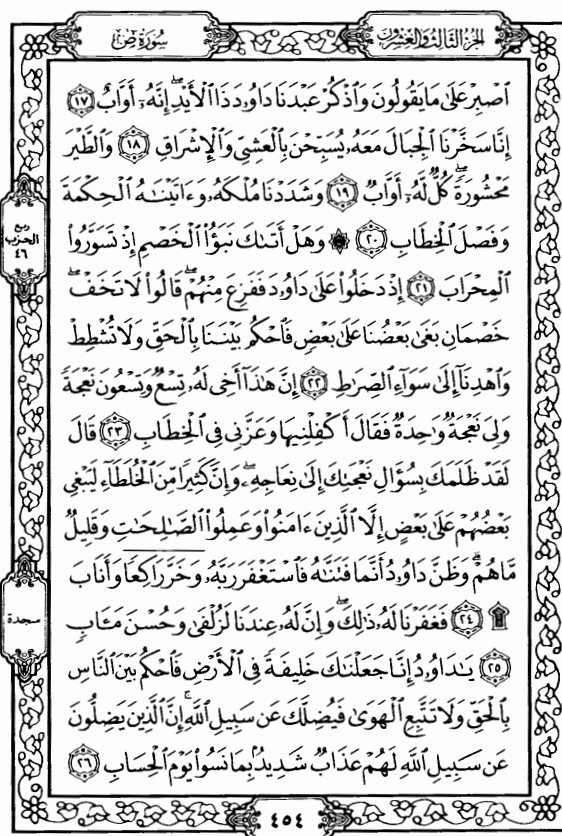
٤٥٣

38-САД СҮРЕСІ

Меккеде түскөн. Сексен сегіз аят.
 Аса қамқор, ерекше мейірімді
 Алланың атымен бастаймын.
 Ұғымын Алла біледі. Үгіт толы
 Құранға серт. (1) Әрине қарсы
 болғандар, дандайсып, тартысуда. (2)
 Олардан бұрын қаншалаған нәсілді
 жоқ еттік. Сонда олар ойбайлады да;
 бірақ құтылар заман емес еді. (3)
 Олар өздерінен бір ескертуші
 келгеніне таңырқады да қарсы
 болғандар: "Бұл бір сиқыршы,

барып тұрған суайт" деді. (4)
 "Тәңірлерді бір-ақ тәңір қыла ма?
 Әрине бұл тым таңғажайып нәрсе."
 (5) Олардың бастықтары келіп:
 "Жүріңдер, өз тәңірлерінде сабыр ете
 тұрыңдар. Сөз жоқ, бұл бір
 мақсатты нәрсе." (6) "Тіпті бұны біз
 өзге дінде естіген емеспіз. Бұл
 мүлде бір жасанды жол." (7)
 "Арамыздан осыға ғана үгіт түсірілді
 ме?,- (десті) Олай емес, олар Менің
 үгітімнен күдіктенуде. Әрине олар
 азабымды татқан жоқ. (8) (Мұхаммед
 F.C.) немесе өте үстем, аса жомарт
 Раббыңның мәрхаметінің қазынасы
 олардың қасында ма? (9) Не көктер
 мен жердің әрі арасындағылардың
 иелігі олардікі ме? Ендеше,
 ыңғайын тауып, көтеріліп көрсін.
 (10) (Олар) мұнда соққы жеген
 рулардан бір қол. (11) Олардан
 бұрын Нұх, Ғад елі және салтанат
 иесі Перғауын да жасынға шығарған
 еді. (12) Сондай-ақ Сәмүд, Лүт және
 Әйке халқы да. Міне осы топтар:
 (13) Барлығы да елшілерді жасынға
 шығарғандықтарынан, азап лайық
 болды. (14) Ал енді бұлар да
 тоқтаусыз бір ғана ащы дауысты
 күтеді. (15) Олар: "Раббымыз, есеп
 күнінен бұрын көресімізді тез
 көрсет" десті. (16)

(Мұхаммед F.C.) олардың айтқандарына сабыр ет. Мықты құлымыз Дәуіт (F.C.) ті есіңе ал! Өйткені ол, өте бой ұсынушы. (17) Рас оған тауларды бағындырдық. Олар онымен бірге іңірде әрі сәскеде Алланы дәріптейтін еді. (21-С. 79-А.) (18) Оған құсты тобымен бағындырдық. Барлығы Алланы дәріптуші еді. (19) Оның патшалығын күшейтіп, оған даналық, сондай-ақ дауға билік айту қабілетін бердік. (20) Саған даушының хабары келді ме? Сол уақытта дуардан асып бөлмеге кіріп келген еді. (21) Олар Дәуіт (F.C.) ке кірген сәтте, сонда олардан абыржып қалды. Олар: "Қорықпа, бір-біріне өктемдік еткен екі даушымыз. Арамызға туралықпен билік қыл. Шатаспа да бізді тура жолға сал" деді. (22) "Рас мына туысымның тоқсан тоғыз саулығы бар еді де менің бір саулығым бар еді. Сонда да ол, "Оны маған тапсыр" деп, сөз бойынша өзіме өктемдік істеді." (23) Дәуіт (F.C.): "Шынында сенің саулығыңды өз саулықтарыңның үстіне сұраумен саған зұлымдық еткен екен. Расында қарым-қатынаста болғандардың көбі, әрине бір-біріне қаралық істейді. Бірақ иман келтіріп, турашылдық істегендер басқа. Олар азғантай" деді. Дәуіт (F.C.) шын мәнінде өзін сынағанымызды сезді. Сондықтан Раббынан жарылқау тілеп, сәждеге

жығылып, бой ұсынды. (24) Сонда оны жарылқадық. Шәксіз оның Біздің қасымызда әлбетте жақындығы, көркем келешегі бар. (Бұл дауа мәселесі, мысал үшін келтірілген. Б.М.К.Х.) (25) Әй Дәуіт! Сені жер жүзінде меңгеруші қылдық. Сондықтан адамдардың арасына хақиқатпен үкім ет, ойға ерме. Онда сені Алланың жолынан адастырады. Шәксіз Алланың жолынан адасқандар, есеп күнін ұмытулары себепті оларға қатты азап бар. (26)

سُورَةُ

الْمَائِدَةِ

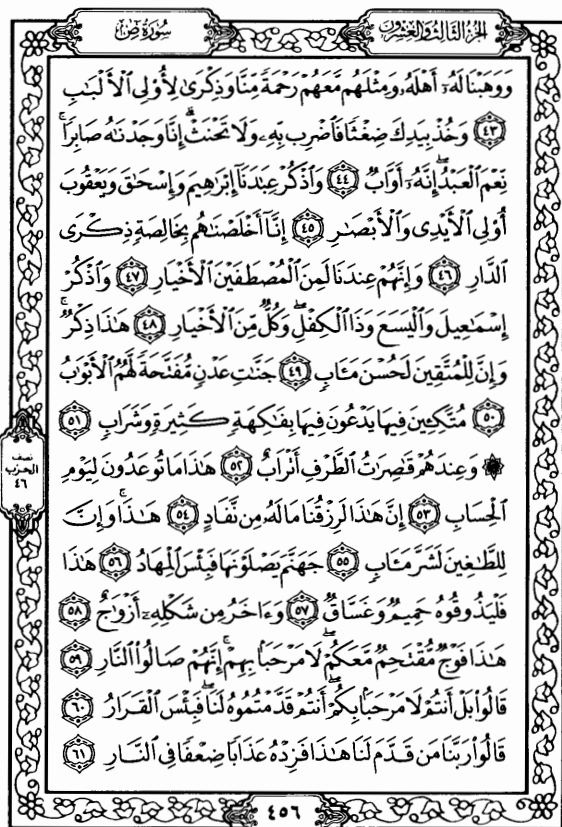
وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا
فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ النَّارِ ﴿٣١﴾ أَمْ يَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ يَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ
﴿٣٢﴾ كَتَبْنَا إِلَيْكَ مَبْرُوكًا لِيَدَّبُرُوا إِلَيْهِ ۖ وَلِيَذْكُرُوا
أُولَٰئِكَ ﴿٣٣﴾ وَهَبْنَا لِذَاوُدَ سُلَيْمَانَ نَعَمَ الْعَبْدَ إِنَّهُ ءَوَّابٌ
﴿٣٤﴾ إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَظِيِّ الصَّفِيْنَتَ الْجِيَادَ ﴿٣٥﴾ فَقَالَ إِنِّي
أَحْبَبْتُ حَبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٦﴾
رُدُّوهُمَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا
سُلَيْمَانَ وَالْقَيْنَ عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ
لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَلْوَهَّابٌ ﴿٣٩﴾
فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ يَمْجُرُ بِأَمْرِهِ رِجَّةً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٤٠﴾ وَالشَّيْطَانَ
كُلَّ بَنَاءٍ وَعَوَاصٍ ﴿٤١﴾ وَءَاخِرِينَ مَقْرَبِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٢﴾ هَٰذَا
عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحَسَنَ
مَّآبٍ ﴿٤٤﴾ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ
بُغْصٍ وَعْدَابٍ ﴿٤٥﴾ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٦﴾

٤٥٥

Көк пен жерді әрі екі арасындағыларды босқа жартпадық. Ол қарсы келгендердің ойы. Сондықтан оттан азап болатын қарсы келгендерге не өкініш! (27) Немесе иман келтіріп, ізгі іс істегендерді, жер жүзіндегі бұзақылардай қыламыз ба? (28) (Мұхаммед F.C.) саған бір мұбарак Кітап түсірдік; аяттарын түсінсін әрі ақыл иелері үгіт алсын. (29) Дәуіт (F.C.) ке Сүлеймен (F.C.) ді бердік. Ол не деген жақсы құл еді. Рас ол өте бағынышты. (30) Сол уақытта

бір кеште Сүлеймен (F.C.) ге сәйгүлік жүйріктер келтірілді (31) "Сөз жоқ, мен Раббымды еске алу үшін атты өте жақсы көремін" деді. Ақыр тұлпарлар көзден ғайып болған сәтте: (32) "Оны маған қайтарып әкеліңдер" (деп,) сонда аяқтарын, мойындарын сипай бастады. (Құран Кәрім түрікше ұғымы, Диянат істері Түркия Құран ұғымы. Т-Қ.Пәкістан.) (33) Расында Сүлеймен (F.C.) ді сынап тағының үстіне бір дене қойдық. (Б.Ж.М.А.) Сосын ол, тәубе қылды. (34) "Раббым! Мені жарылқа. Маған, менен кейін ешкімге нәсіп болмайтын патшалық бер. Әрине Сен өте жомартсың" деді. (35) Сондықтан қалаған жерге жетуге, бұйрығымен оңай жүретін желді бағындырдық. (36) Әр түрлі құрылыс жасаушы және сүңгігіш шайтандарды бағындырдық. (21-С. 82-А.) (37) Ал басқа біреулері шынжырларда матаулы еді. (38) "Бұл Біздің бергеніміз. Ал енді қалағаныңа бер. Немесе бермей ұстап тұр, есеп емес. (Ерк өзінде).", - (дедік.) (39) Күдіксіз ол үшін қасымызда жақындық әрі көркем келешегі бар. (40) (Мұхаммед F.C.) құлымыз Әйүп (F.C.) ті есіңе ал. сол уақытта Раббына: "Рас мені шайтан бейнет және қинауға ұшыратты" деп жалбарынды. (41) Оған: "Аяғыңмен жерді теп. Міне саған шомылатын әрі ішетін суық су" (дедік.) (42)

(Әйүп Ғ.С. қолынан бала-шаға, мал-мүлкі кетіп, құрт ауруға ұшыраса да қабақ шытпай сабырмен құлшылық қыла бергендіктен, Алланың мәрхаметімен сақайып бұрынғыдан да артық халге келеді. Б.М.К.Р.) Бізден бір мәрхамет сондай-ақ ақыл иелеріне бір үгіт түрінде оған семьясын; олармен бірге бір есе артығымен бердік. (Әйүп Ғ.С. әйеліне кейіп, жазылсам, жүз дүре соғамын деп ант етеді. Б.Ж.М.Р.) (43) "Қолыңа бір топ ши алып, сонымен бір үр. Сертіңнен қайтпа!" Шынында оны сабырлы көрдік. Ол недеген жақсы құл. Өйткені ол, өте бойсұнушы. (44) (Мұхаммед Ғ.С.) құлымыз Ыбырайым, Ысхақ және Яғқұп (Ғ.С.) ты есіңе ал. Олар мықты да қырағы еді. (45) Расында Біз оларды нағыз ахиретті еске алуға арнадық. (46) Сөз жоқ, олар, қ а с ы м ы з д а т а ң д а у л ы игі-жақсылардан. (47) (Мұхаммед Ғ.С.) Ысмайыл, Іляс және Зүлкәфіл (Ғ.С.) ді де есіңе ал. Барлығы жақсылардан еді. (48) Бұл бір насихат. Күдіксіз тақуалар үшін тым көркем келешек бар. (49) Олар үшін есіктері ашық Ғадын жаннаттары бар (50) Олар онда жастанып отырады. Ол жерде мол жемістер, сусындар тілейді. (51) Олардың қасында телмірген жасыт қор қыздары бар. (52) Есеп күні үшін сендерге уәде етілгендер осы. (53) Сөзсіз, таусылмас берген несібеміз осы; (54) Я, осы! Ал расында азғындар үшін жаман орын

бар: (55) Олардың кірер жерлері тозақ. Сонда нендей жаман орын; (56) Я, осы! Енді олар, қайнар су, ірің татсын! (57) Тағы басқа осы сияқтылардың неше түрлісі бар. (58) (Қылмыстылардың бастықтарына): "Мына топ, сендермен бірге тозаққа кірушілер" (делінеді. Олар): "Оларға жақсылық жоқ. Олар тозаққа кіреді" (дейді.) (59) Олар: "Олай емес, сендерге жақсылық болмасын! Бұны бізге сендер келтірдіңдер. Нендей жаман орын" (дер.) (60) Олар: "Раббымыз! Бізге бұны кім келтірген болса, оның тозақтағы азабын неше есе арттыра түс!",- дейді. (61)

سُورَةُ

الْمُلْكِ

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كَمَا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٦﴾ أَخَذَتْهُمْ
 سَخِرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿٦٧﴾ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ
 النَّارِ ﴿٦٨﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ وَمَا مِّنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٩﴾
 رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٧٠﴾ قُلْ هُوَ تَبَوُّؤُ
 عِظْمٍ ﴿٧١﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٧٢﴾ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ إِذْ
 انْحَضُوا ﴿٧٣﴾ إِنْ يُوْحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنْتَ أَتَانَا نَذِيرٌ ﴿٧٤﴾ إِذْ قَالَ رَبُّكَ
 لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَلِقُ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ ﴿٧٥﴾ فَأَذَا سَوِّتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ
 مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٦﴾ فَسَجَدَ الْمَلَكَةُ كُلُّهُمْ
 أَسْجُودًا ﴿٧٧﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٨﴾ قَالَ
 يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ
 مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٩﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ
 ﴿٨٠﴾ قَالَ فَخُذْ مِنْهَا فَاكْرِمًا رَّحِيمٌ ﴿٨١﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ
 الدِّينِ ﴿٨٢﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٨٣﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ
 الْمُنظَرِينَ ﴿٨٤﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨٥﴾ قَالَ فَبِعْرَضِكَ
 لَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٦﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٧﴾

٤٥٧

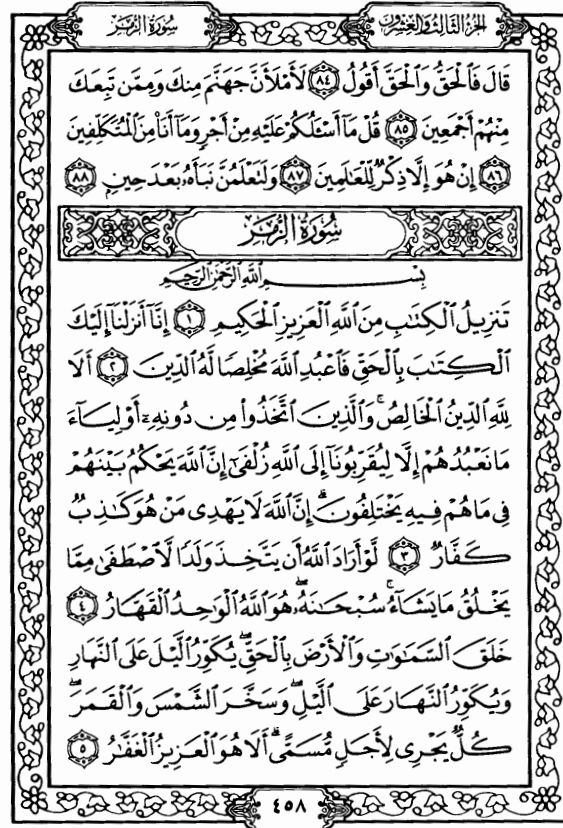
Олар: "Бізге не болды? Өздерін жамандардан санаған адамдарды көрмейміз ғой" деседі. (62) "Оларды сықаққа алушы едік. Немесе олар көздерімізге түспей ме?" (63) Күдіксіз, міне осы; тозақтықтардың тартысулары бір шындық. (64) (Мұхаммед F.C.) оларға: "Шын мәнінде мен бір ескертуші ғанамын. Өте өктем бір Алладан басқа ешбір тәңір жоқ" де. (65) "Ол, көктер мен жердің әрі екі арасындағылардың Раббы. Тым үстем, аса жарылқаушы..." (66) "Бұл бір ірі

хабар" де: (67) "Сендер Одан бет бұрсаңдар." (68) "Жоғары әлемдегілердің тартыспаларынан мәліметім жоқ еді." (69) "Шын мәнінде ашық бір ескертуші болғандығынан ғана маған уахи етілуде" (де.) (70) Сол уақытта Раббың, періштелерге: "Мен балшықтан бір адам жаратамын" деген. (71) "Қашан оны жасап, оған рұхымнан үрлеген сәтте, оған сәждеге жығылыңдар" (делінді.) (72) Сонда періштелердің бәрі түгел сәжде қылды. (73) Бірақ Ібіліс сәжде етпей тәкаппарланып, қарсылардан болды. (74) (Алла Т.): "Әй Ібіліс! Құдырет қолыммен жаратқаным сәжде етуден сені не тосты? Тәкаппарландың ба?",- деді. (75) Ол: "Мен одан артықпын. Өйткені, мені оттан жараттың да оны топырақтан жараттың" деді. (76) (Алла Т.): "Дереу ол жерден шық. Шын мәнінде сен рахметімнен қуылдың" деді. (77) "Шынында қиямет күніне дейін лағынетім саған болсын." (78) Ол: "Раббым, онда қайта тірілетін күнге дейін маған мұрса бер" деді. (79) (Алла Т.): "Рас сен мұрса берілгендерденсің!" (80) "Белгілі бір күнге дейін." (81) Ол: "Үстемдігіңе серт! Әлбетте олардың барлығын аздырамын" деді. (82) "Бірақ олардан ықыласты құлдарың ғана қалады." (83)

(Алла Т.): "Хақиқат осы. Мен хақиқатты айтамын." (84) "Әлбетте тозақты сеніменен және саған ілескендермен, солардың барлығымен толтырамын." (85) (Мұхаммед F.C.) оларға: "Сендерден оған ақы сұрамаймын. Өз ойымнан шығарушылардан емеспін" де. (86) "Бұл Құран бүкіл әлем үшін бір насихат!" (87) "Әлбетте оның хабарын бір заманнан кейін түсінесіңдер." (88)

39-ЗҮМӘР СҮРСІ

Меккеде түскен. Жетпіс бес аят. Аса қамқор, ерекше мейірімді Алланың атымен бастаймын. Бұл Қітаптың түсірілуі, тым үстем, аса дана Алла (Т.) дан. (1) (Мұхаммед F.C.) расында саған бұл Қітапты бір шындықпен түсірдік. Сонда Аллаға дінді нағыз арнап, құлшылық қыл. (2) Көңіл бөліңдер! Дін нағыз Аллаға тән. Сондай Алладан өзгені дос тұтқандар: "Біз бұларға, Аллаға жақындастырсын деп қана табынамыз" (дейді.) Күдіксіз олардың араларындағы таласқан нәрселеріне Алла (Т.) үкім

береді. Расында Алла, кім өтірікші, өте қарсы болса, оны тура жолға салмайды. (3) Егер Алла бала иемденуді қаласа еді, жаратқанынан тілегенін таңдар еді. Ол одан пәк. Ол Алла жалғыз, өте үстем. (4) Көктерді, жерді шындық бойынша жаратты. Түнді күндізге айналдырады, күндізді түнге айналдырады және күн мен айды меңгереді. Әрбірі белгілі бір мерзімге дейін жүріп тұрады. Абайлаңдар! Ол тым үстем, аса жарылқаушы. (5)